

Beyond Psychology #5 vraag 3 en 4
14 april 1986 PM.

Vraag 3

Geliefde Osho,

Ik heb horen zeggen dat er sannyasin therapeuten die zich nu verbeelden dat ze op hetzelfde vlak als u zitten, hetzelfde werk doen - - op een wellicht wat kleinere schaal. Uw naam noemen ze niet eens meer, en lijken in zijn geheel de mala en rode kleren te hebben afgedaan. Hebben zij het bereikt - - of wat is er echt met uw therapeuten aan de hand?

Het is hilarisch wat er gebeurt. Deze mensen denken dat ze individuen zijn geworden, dat ze de vrijheid hebben bereikt. Maar een simpel feit zien ze niet eens ... "Je kunt je mala's droppen," zei ik tegen ze. "En je kleren droppen, en je kunt vrij zijn" - - en ze volgden direct! Ze hebben bewezen dat ze volgelingen zijn - - chronische volgelingen! Als ik het niet had gezegd, zouden ze nog steeds de mala en rode kleren dragen. Hun vrijheid is niet wat ze bereikt hebben, alleen maar een grap van mij!

Natuurlijk toen ik zei, "ik ben je vriend," begonnen zij te denken dat ze mijn vriend waren. Dat zijn twee totaal verschillende dingen! Als ik zeg dat ik je vriend ben wil dat niet zeggen dat jij mijn vriend ben. Om dat laatste waar te laten zijn, zul je ver moeten reizen. Ik zeg dat ik je vriend ben vanuit mijn compassie en vanuit jouw ego zeg je dat je mijn vriend ben. Wanneer je mijn vriend ben, doe je natuurlijk hetzelfde werk wat ik doe. Het is alleen maar vanuit bescheidenheid dat ze zeggen, "Misschien doet u het op grotere schaal en wij op een kleinere schaal." Maar diep van binnen zullen ze denken dat ze het op een grotere schaal doen - - of een meer persoonlijke en intieme schaal. Jarenlang zijn zij bij mij geweest, maar minder zijn zij bij mij dan met hun patiënten geweest. De mensen die me het meest gemist hebben zijn de therapeuten. Ooit heb ik een aantal mensen verlicht verklaard - - en verlicht werden ze! En toen ik zei dat het alleen maar een grap was, werden ze weer onverlicht. "Nu ben je vrij," zei ik tegen ze, dus waren ze vrij! Morgen kan ik ze terugroepen en ze in rode kleren en mala's stoppen: "Genoeg vrijheid zo, meer dan dat is gevaarlijk. Kom terug en wees jezelf. Als je me echt begrijpt zul je de clou zien: ik geef je mogelijkheden om jezelf je ego te laten zien, om je je realiteit te laten zien. En dat is wat er gebeurt, en het is echt hilarisch. Ik zag zelfs één therapeut die zijn baard en snor afschoor. Misschien dacht hij door zijn baard en snor af te scheren, dat hij zichzelf spiritueel ook schoor. Het enige waar hij op lijkt is een goed geschoren aap - - gewoon stom.

Het is helaas maar waar dat de therapeuten mij het meeste zijn misgelopen om de simpele reden dat ze in de commune aan de menselijke psyche hebben gewerkt, en ze een subtiel ego gekregen hebben omdat ze mijn werk helpen. Compleet zijn ze vergeten dat ze nog niet eens aan zichzelf zijn begonnen te werken. Ze hadden een zekere kennis van therapie; ze waren nuttig voor mensen en ze hielpen om mensen dichtbij mij te brengen. Hun patiënten werden meer intiem met mij, meer open voor mij, kregen meer begrip voor mijn werk dan de therapeuten. Omdat ze therapeuten waren en ze vragen van mensen beantwoordden, groepen runden, stelden ze over zichzelf geen vragen. Ze kwamen voor zichzelf, maar raakten verdoofd omdat ze een lading aan kennis met zich mee brachten. Voor anderen was het nuttig, ik vertelde ze dat ze anderen moesten helpen. Maar het was niet mogelijk om iets heel simpels aan hen duidelijk te maken, dat "we hier gekomen zijn om onszelf te realiseren. We kunnen therapie doen, maar dat is niet waar we hiervoor zijn." Ze bleven therapie doen, toen de commune zich verspreidde. Ze gingen terug naar hun eigen land, denkende dat ze nu hetzelfde werk doen als ik - - en het ABC van mijn werk weten ze niet eens. Het meest doof en blind waren zij, omdat ze de meest geïnformeerde mensen waren.

De eerste kans hebben ze gemist. Als tweede kans zullen al die therapeuten die zich als koeien hebben gedragen teruggeroepen worden en ander werk krijgen - - geen therapie. Ze zullen helemaal van al hun kennis weggehaald moeten worden; anders zou het erg eenvoudig voor ze zijn om zo te denken. Ze zijn bang om mijn naam te gebruiken, omdat dat een gevoel in mensen kan creëren dat zij nog niet geheel vrij van mij zijn. Hun angst laat zien dat ze nog niet vrij zijn van mij. Er zou dankbaarheid zijn als ze echt vrij zouden zijn. Als ze echt van mij vrij waren geweest zouden ze mijn naam naar alle hoeken van de wereld gebracht hebben in diep respect en liefde. Maar ze weten dat ze niet vrij zijn, vandaar de angst. Wat zou er gebeuren met hun plotseling

verworven meesterschap als iemand erachter zou komen dat ze mijn sannyasins zijn geweest? Een aantal van hen zijn "verlicht" geworden, een aantal zijn "bevrijd" geworden -- één ding laten ze eenvoudigweg zien, dat ze complete dwazen zijn. Hoe eerder ze dit inzien, hoe beter!

Vraag 4

Geliefde Osho,

Het lijkt me dat misschien het enige wat meesters moeten doen is hun discipelen een stuk touw aan te reiken.

In de loop van tijd gebruiken we dat touw of om een sprong te maken of onszelf te verhangen.

Graag uw commentaar.

Dat is waar -- het heeft geen commentaar nodig.